

روان‌سیاست:

نئولیبرالیسم و فناوری‌های جدید قدرت

فهرست

۱.....	مقدمه مترجم
۷.....	بحران آزادی
۷	استثمار آزادی
۱۲.....	دیکتاتوری سرمایه
۱۸	دیکتاتوری شفافیت
۲۷	قدرت هوشمند
۳۱.....	موس کور و مار
۳۵	ریاست سیاست
۳۹	معضل فوکو
۴۷	درمان به مثابه کشتار
۵۳	شوک
۵۹	ناظر کبیر دوست داشتنی
۶۵	سرمایه داری هیجانی
۷۵	بازی گونگی
۸۳	داده های بزرگ
۸۳.....	تخم مرغ کلمب
۸۵.....	داده محوری
۸۹.....	خس کمیت یافته
۹۲.....	زندگی کاملا ثبت شده
۹۴.....	اخودآگاه دیجیتالی

۱۷	تجارت بزرگ
۱۹	فراموش کردن
۲۰	روح
۲۵	رخداد
۳۱	۱۲. فراسوی سوژه
۴۵	۱۳. تجاهل ورزیدن
۴۵	پی نوشت ها
۶۵	نمایه

۱. بحران آزادی

استثمار آزادی

اثبات خواهد شد که آزادی صرفاً نمایانگر دوره گذار و فترت^۱ شده است. تصور براین بود که آزادی یعنی گذار از یک سبک زندگی به سبکی دیگر - تا جائی که خود این گذار شکل اجبار به خود گرفت. در نتیجه، فرایند رهایی بخشی، راه را برای سوژه‌سازی مجدد، هموار کرده است. در واقع، سرنوشت سوژه چنین رقم می‌خورد که فرد دچار افسردگی و ملال شود.

امروز، ما خودمان رانه مانند سوژه‌هایی در بند، بلکه به سان پروژه‌ها^۲ در نظر می‌آوریم: خودمان را همچون سوژه‌هایی که اغلب در حال تغییر شکل و بازسازی خویشتن هستیم، تصور می‌کنیم. حس آزادی از وضعیت سوژه به وضع پروژه دگردیسی یافته است. با این همه، این «پروژه‌ای شدن» در بردارنده شکلی از اجبار و محدودیت است - در واقع شیوه‌ای اساسی تر

۱. واژه interlude واجد معانی‌ای همچون وقفه، فاصله، سکون و میان‌پرده است. از این‌رو، از دو واژه گذار و فترت استفاده شد که علاوه بر همپوشانی داشتن با یکدیگر، تداعی‌کننده وقفه و حرکت به سمت مرحله‌ای دیگر هستند.

۱. بحران آزادی ۹۱

بدون وجود ارباب، استثمار می‌کند، او برده‌ای تمام‌عيار است. دیگر از اربابی که این «سوژه در حال پیشرفت» را مجبور به کار کند خبری نیست. ولی با این همه، حیات برهنه^۱ و کار^۲ نهادینه شده‌اند. حیات برهنه و کار دو روی یک سکه‌اند. دغدغه برای سلامتی، آرمان^۳ حیات برهنه است. امروز بردگان نئولیبرال فاقد حاکمیت‌اند - در واقع، فارغ از ارباب هستند، که مطابق دیالکتیک هگل، هرگز کار نمی‌کند و فقط لذت می‌برد. به عقیده هگل، حاکمیت ارباب به سبب قرار گرفتن او و رای حیات برهنه و پذیرش ریسک مرگش در این فرایند است. این گونه از حیات مفرط^۴ و لذت بی‌حد و حصر - برای برده‌ای که تنها دغدغه‌اش حفظ حیات برهنه خویش می‌باشد، ناشناخته است. ولی برعکس^۵ فرض هگل، کار کردن، برده را آزاد نمی‌کند. برده با کار، برده باقی می‌ماند. هم‌اکنون، برده با کار بیش از توانش مجبور به عمومیت بخشیدن^۶ به کار شده است.

سوژه نئولیبرال در جایگاه کارفرمای خویشن، فاقد توانایی دوستی بدون غرض^۷ با دیگران است. این سوژه، ناتوان از برقراری روابط دوستانه فارغ از غرض و حتی چیزی شبیه به آن است. اساساً، آزادی به معنای در جرگه دوستان بودن است. آزادی و دوستی ریشه مشترکی در زبان هندی- اروپایی دارند. به نحو بنیادینی، آزادی دلالت بر دوستی دارد. حس^۸ واقعی آزادی

برای سوزه‌سازی و انقیاد است. همچون یک پروژه، خود را رها از قید و بندهای بیرونی و بیگانه تصور می‌کنیم؛ در حالی که من^۹ هم‌اکنون خودم را با قید و بندهای درونی و مراقبت از خویش، به بند کشیده‌ام.

ما در دوره‌ای خاص از تاریخ به سرمی‌بریم: دوره‌ای که طی آن خود آزادی در بردارنده اجبار و محدودیت شده است. آزادی توانستن^{۱۰} می‌تواند جابرانه‌تر از آن باید^{۱۱} انصباطی باشد که دربردارنده فرامین و ممنوعیت‌هایست. «باید» محدودیت‌هایی دارد؛ بر عکس، «توانستن» فاقد محدودیت است. در نتیجه، اجباری که دربردارنده توانستن باشد، نامحدود است. و بنابراین، ما خودمان را در شرایطی متناقض می‌یابیم. اساساً، آزادی به معنای رهایی از اجبار و زور است. آزاد بودن به معنای رهایی از قید و بندهای است. ولی هم‌اکنون آزادی، که مبتنی بر تضاد با محدودیت و قید و بند است، خودش مولد اجبار شده است. آلام و مصائب روانی از قبیل افسردگی و ملال^{۱۲} تجلی بحران عمیق آزادی است. این آلام نشانه‌هایی آسیب‌شناختی محسوب می‌شوند که نشان می‌دهند آزادی هم‌اکنون تبدیل به آشکال عمدۀ اجبار شده است.

سوژه در حال پیشرفت^{۱۳} خود را موجودی آزاد تصور می‌کند، اما در حقیقت او یک برده است. تا جائی که خود را داوطلبانه و

۱. I

۲. can

۳. should

۴. burnout

۵. the achievement-subject

۱. bare life

۲. labour

۳. excess-living

۴. totalization

۵. free of purpose